

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **L. N.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2014, č. j. MPSV-UM/1049/14/4S-OLK, sp. zn. SZ/1637/2013/4S-OLK,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 2. 2014, č. j. MPSV-UM/1049/14/4S-OLK, sp. zn. SZ/1637/2013/4S-OLK bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) odvolání žalobkyně zamítnuto a rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci ze dne 22. 11. 2013, č. j. MPSV-UP/1830554/13/AIS-SSL (dále jen „ÚP“) potvrzeno.

Citovaným rozhodnutím ÚP byl žalobkyni odejmut ode dne 1. 11. 2013 příspěvek na péči, neboť dle posudku o zdravotním stavu – posouzení stupně závislosti osoby pro účely příspěvku na péči vydaného LPS OSSZ Prostějov dne 25. 9. 2013 není osobou, která

z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu ust. § 8 zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách (dále jen „zákon o sociálních službách“). Jde o osobu, která potřebuje každodenní pomoc nebo dohled ve dvou oblastech základních životních potřeb (dále též „ZŽP“).

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 26. 11. 2013 odvolání, o němž rozhodl žalovaný dne 20. 2. 2014, rozhodnutí je předmětem soudního přezkumu.

Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 8. 4. 2014 se domáhala žalobkyně zrušení napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný se nevypořádal s jejími vznesenými námitkami, jeho rozhodnutí je vnitřně rozporné. Zdravotní stav na rozdíl od hodnocení OSSZ nebyl kvalifikován jako dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, ačkoliv je přesvědčená, že závěr PK MPSV nekoresponduje s jejím současným zdravotním stavem a předloženou odbornou lékařskou dokumentací, z které vyplývá, že v poslední době dochází k progresi jejích zdravotních obtíží. Byla toho názoru, že posudková komise nepostupovala správně při hodnocení jejích schopností zvládat úkony základních životních potřeb. Nebyly vzaty v úvahu činnosti tvořící obsah jednotlivých úkonů, ani dodržena kritéria pro posuzování míry závislosti. Domnívala se, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při úkonech více základních životních potřeb, proto ve smyslu ust. § 9 zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách jí měl být přiznán příspěvek na péči.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření ze dne 14. 5. 2014 zrekapituloval podstatný obsah správního řízení, citoval zjištění učiněné PK MPSV v Brně ze dne 27. 1. 2014, dle kterého se u posuzované nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který dle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než rok, a který omezuje funkční schopnosti nutné k zvládnutí základních životních potřeb. Z posouzení stupně závislosti posudkové komise současně vyplynulo, že žalobkyně byla schopna zvládnout všech 10 základních životních potřeb.

Pokud se týká námítka žalobkyně, že se žalovaná nevypořádala s jejími odvolacími námitkami, uvedla, že napadené rozhodnutí obsahuje v části svého odůvodnění jak důvody konečného výroku tak také podklady a úvahy, na základě kterých žalovaná dospěla ke svému závěru a v neposlední řadě obsahuje odůvodnění i reakce na námitky žalobkyně. Byly rovněž zhodnoceny i informace, které vyplynuly ze sociálního šetření, neboť tyto informace se promítly ve výsledku posudku PK MPSV ze dne 27. 1. 2014.

Posudková komise se vypořádala se všemi rozhodnými skutečnostmi, přesně formulovala posudkový závěr, který také řádně zdůvodnila. Učiněné závěry nejsou v rozporu s obsahem lékařských nálezů ani se závěry sociálního šetření. Závěry získaných zjištění jsou poté aplikovány na právní stav, tedy na splnění podmínek stanovených zákonem pro nárok na jednotlivé příspěvky. Zejména z propouštěcí zprávy z interního oddělení Fakultní nemocnice Olomouc (ve dnech 19. 2. 2013 až 22. 2. 2013) je patrné, že všechny sledované kompetence potřebné ke zvládnutí základních životních potřeb jsou k takovému zvládnutí dostatečné, tato zpráva není v rozporu s ostatními lékařskými nálezy. Posudková komise z nich vycházela, komparovala z nich svůj závěr a žalovaná neshledala důvody, pro které by neměla tento závěr posudkové komise akceptovat. Jednotlivé kompetence pak byly také uvedeny v žalobou napadeném rozhodnutí ve vztahu ke zvládnutí konkrétních základních životních potřeb, neboť

žalované samotné nepřísluší vypořádat se se skutečnostmi uvedenými v odborných lékařských nálezech.

Ačkoliv žalobkyně vyjadřuje nesouhlas s posouzením stupně závislosti PK MPSV, odkazuje na závěry doložených lékařských vyšetření, poukazuje na její zdravotní stav, žalovaná je názoru, že při rozhodování naplnila požadavky stanovené zákonem na rozhodování o nároku na příspěvek na péči. Opatřila si potřebné důkazy v potřebném rozsahu a tyto důkazy řádně vyhodnotila. Z předložených odborných lékařských nálezů vyplynulo, že rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností je dostatečný k pravidelnému zvládnání všech základních životních potřeb. Důvody, pro které posudková komise uznala jako zvládané základní životní potřeby osobní aktivity a péče o domácnost (na rozdíl od OSSZ) jsou uvedeny v napadeném rozhodnutí str. 3, bod 9. a 10. U žalobkyně nebylo diagnostikováno závažné postižení funkce končetin, nebylo prokázáno trvalé nebo dlouhodobé omezení funkce zraku a sluchu ani vážné omezení duševních schopností, resp. bylo zjištěno, že je mobilní, netrpí postižením horních končetin, nebylo u ní diagnostikováno závažné omezení smyslových funkcí, je orientována a schopna komunikace. Žalovaná nepovažovala jednání PK MPSV za „účelové“, jak namítla žalobkyně v žalobě, neboť nebylo uvedeno, v čem by účelovost měla spočívat.

Žalobkyně byla přesvědčena, že rozhodnutí žalované nemá oporu v předložených odborných lékařských nálezech, což žalovaná vyvrátila, neboť ke zvládnání jednotlivých základních životních potřeb žalobkyně se v rámci odůvodnění svého rozhodnutí podrobně zabývala a na základě posudku PK MPSV se vyjádřila k jednotlivým z 10 posuzovaných základních životních potřeb. V rámci podkladové dokumentace nebylo prokázáno takové funkční postižení vyplývající z objektivizovaného zdravotního stavu žalobkyně, které by zásadním způsobem ovlivňovalo její soběstačnost ve smyslu závažného omezení samostatného zvládnání některých základních životních potřeb. Naproti tomuto především ze zdravotní dokumentace vyplývá, že posuzovaná má dostatečné kompetence ke zvládnání všech základních životních potřeb, i když je zvládnání těchto činností samozřejmě komplikováno nepříznivým zdravotním stavem. Žalovaná tak nenalezla v podkladové dokumentaci odpovídající korelát, který by odůvodňoval namítané nezvládnání některých základních životních potřeb a indikoval potažmo vznik nároku na přiznání příspěvku na péči.

K námitce žalobkyně, že z odborných lékařských nálezů vyplývá, že v současné době trpí výraznými interními obtížemi, žalovaná uvedla, že obtíže samy o sobě či přímo stanovená diagnóza ještě neznamená neschopnost zvládnání základních životních potřeb. Pro uznání základní životní potřeby jako nezvládané by muselo jít o poruchu funkčních schopností v úrovni úplné poruchy nebo poruchy těžké, muselo by jít o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 3 písm. c) zákona o sociálních službách, přičemž tyto podmínky by musely být splněny kumulativně. V daném případě nebylo možno zohlednit námitku, že v současné době trpí závažnými interními potížemi, jednak taková námitka nebyla uplatněna v odvolání, aby byla speciálně vypořádána žalovanou, a jednak nepříznivý zdravotní stav nebyl vyhodnocen jako dlouhodobě nepříznivý ve smyslu příslušného ustanovení zákona o sociálních službách. Nepřípadná je i její námitka, že posudková komise považovala některé z úkonů základních životních potřeb za nezvládané, protože v takovém případě by PK MPSV nemohla dospět k závěru, že se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav.

V rámci správního řízení měla žalobkyně možnost před vydáním rozhodnutí se vyjádřit k podkladům rozhodnutí a činit návrhy, této možnosti však nevyužila, nenavrhla provedení nějakého dalšího důkazu.

Žalovaná byla přesvědčena, že stav věci byl zjištěn řádně, nejsou o něm důvodné pochybnosti, navrhla proto, aby žaloba jako nedůvodná byla zamítnuta.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobkyně pobírala příspěvek na péči odpovídající I. stupni (lehká závislost). Z důvodu konce platnosti posudku ÚP bylo z moci úřední zahájeno správní řízení ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči, a to na základě oznámení ze dne 2. 7. 2013, č. j. MPSV-UP/1030982/13/AIS-SSL, sp. zn. SZ/26335/2012/AIS-SSL. Sociální šetření bylo provedeno dne 2. 7. 2013, dne 29. 7. 2013 byl vypracován posudek o zdravotním stavu – posouzení stupně závislosti osoby pro účely příspěvku na péči úřadem práce – krajská pobočka v Olomouci, kontaktní pracoviště Prostějov, který bez účasti posuzované vycházel z citovaného sociálního šetření, zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. Š. ze dne 22. 3. 2013 a praktické lékařky MUDr. F. ze dne 29. 10. 2013, dále pak nálezů odborných lékařů. Na základě posudkového zhodnocení byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb, a sice osobní aktivity a péče o domácnost. Vyslovený posudkový závěr zněl, že nejde o osobu starší 18 let věku, která se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Nejde o osobu, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace.

Žalobkyně byla písemně vyzvána k možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, v protokolu ze dne 9. 10. 2013 uvedla, že s posouzením posudkovým lékařem nesouhlasí, doložila nové lékařské zprávy a žádala o přehodnocení zdravotního stavu.

ÚP požádal proto o vyjádření stanoviska k posudku o zdravotním stavu pro řízení k příspěvku na péči LPS OSSZ Prostějov. Ve vyjádření ze dne 15. 10. 2013 posudkový lékař uvedl, že přiložené odborné lékařské nálezy nepřinesly žádné nové skutečnosti, které by mohly vést ke změně posudkového závěru.

Následně poté ÚP vyzval žalobkyni opět k možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve věci. Dne 31. 10. 2013 byl s ní sepsán protokol, v němž vyslovila nesouhlas s vyjádřením posudkového lékaře. Dle jejího názoru je zdravotní stav kolísavý. Její matka jí musí vařit, chystat veškeré jídlo, nakupovat, pečovat o celou domácnost. Musí jí pomoci při koupání, s obouváním, oblékáním ponožek, a to zejména ve stavu, kdy není schopna tyto úkony si vykonat sama. Uvedla, že kvůli slinám musí neustále pít, několikrát do hodiny si musí kapat kapky do očí, má problémy se zrakem. Není schopna si sama z důvodu nedostatečné paměti nachystat léky, tyto jí připravuje matka. Na základě opětovné žádosti ÚP adresované OSSZ Prostějov dne 5. 11. 2013 konstatoval posudkový lékař, že nebyly shledány důvody ke změně posudkového závěru. Následně poté ÚP vydal rozhodnutí dne 22. 11. 2013, č. j. MPSV-UP/1830554/13/AIS-SSL, sp. zn. SZ/26335/2012/AIS-SSL, jímž byl odejmut žalobkyni ode dne 1. 11. 2013 příspěvek na péči.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání. V rámci odvolacího řízení byl vypracován posudek PK MPSV v Brně dne 27. 1. 2014. Jednání posudkové komise nebyla žalobkyně přítomna. Dopisem ze dne 8. 1. 2014 byla informována o předpokladu, že

posudková komise má dostatečně doloženou zdravotní dokumentaci pro vypracování posudku o jejím zdravotním stavu bez její osobní účasti a o dalším postupu posudkové komise. Posudková komise prostudovala podkladovou dokumentaci, která byla dostatečná k projednání v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru. Vycházela ze spisu MPSV-ROSA Olomoucký kraj, včetně rozhodnutí a odvolání a spisu LPS OSSZ Prostějov, včetně záznamu a lékařských nálezů. Dále měla k dispozici i doloženou zdravotní dokumentaci jmenovitě uvedenou v obsahu v posudku, který byl účastníkům doručen. Sumarizováním zdravotních potíží posuzované v souvislosti na zjištění funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb bylo konstatováno, že se jedná o 40 letou ženu bez zjištěné smyslové nebo duševní poruchy, která by měla vliv na orientaci a komunikaci, tzn., nebyla prokázána těžká porucha duševních, mentálních, smyslových ani fyzických schopností, která by omezovala schopnost zvládat základní životní potřeby v rozsahu daném právním předpisem.

Dobrá hybnost a motorika HKK včetně funkce rukou, absence těžké poruchy nebo ztráty funkce obou dolních končetin, nepřítomnost těžké vady zraku a těžkého duševního postižení umožňovaly posuzované zvládat ZZP v oblasti mobility, orientace, komunikace, stravování, oblékání, tělesné hygieny, výkonu fyziol. funkcí, péče o zdraví, osobních aktivit i péči o domácnost v rozsahu daném právním předpisem, s využitím zachovalých potenciálů a kompetencí, s využíváním běžně dostupných prostředků, předmětů denní potřeby, vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku. Smyslově, fyzicky i mimosmyslově byla schopna rozpoznat potřebu, provést a zkontrolovat správné provedení ZZP, nebyla zjištěna potřeba trvalého dohledu. Nezjištěny objektivní medicínské důvody pro nezvládání ZZP v hodnoceném rozsahu. PK hodnotí odlišně od lékaře LPS OSSZ, který nevycházel ze správné aplikace posudkových kritérií a uznáním potřeby pomoci při osobních aktivitách a péči o domácnost, zdravotní stav posudkově nadhodnotil. Z podkladové dokumentace a zjištěného funkčního stavu vyplývá, že rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností byl dostatečný ke zvládání i těchto základních životních potřeb. Posuzovaná byla schopna vstupovat do vztahů s jinými osobami, stanovit a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí podle zájmu a místních možností. Je schopna jednat s úřady. Byla schopna hospodařit s penězi, manipulovat s předměty denní potřeby, ovládat domácí spotřebiče, provést běžný úklid, uvařit si jednoduché teplé jídlo. Byla schopna obstarat běžný nákup.

Neuznání základních životních potřeb bylo medicínsky odůvodněno následovně:

- mobilita - nebyla zjištěna těžká porucha ani ztráta funkce DKK, bez ohledu na etiologii, ani jiné zdravotní postižení objektivně podmiňující neschopnost chůze s oporou, bez pomoci jiné osoby. Funkční schopnosti byly zachovalé pro usedání, stání, změny poloh, chůzi po rovině krok za krokem s přerušením a zastávkami nebo po schodech s oporou, bez pomoci druhé osoby, pro používání bariérových dopr. prostředků (např. osob. automobilu),
- orientace - nebyla omezena v důsledku oboustranné praktické nebo úplné nevidomosti, oboustranné praktické nebo úplné hluchoty (bez možnosti korekce) nebo hluchoslepoty, ani těžké mentální nebo duševní poruchy se ztrátou rozpoznávacích a ovládacích schopností,

- komunikace - posuzovaná netrpěla těžkou poruchou nebo ztrátou řeči, těžkou poruchou zraku nebo sluchu na úrovni oboustranné praktické nebo úplné slepoty, oboustranné praktické nebo úplné hluchoty (bez možnosti korekce smyslové vady) nebo hluchoslepoty, ani těžkou mentální nebo duševní poruchou, případně ztrátou funkce obou horních končetin, pro které by nebyla schopna dorozumět se a porozumět a to mluvenou srozumitelnou řečí a krátkou psanou zprávou (rukou, strojem dle zvyklosti), porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům (např. signalizující místnosti s WC, vyznačení přechodu pro chodce, světelná signalizace na přechodu) nebo zvukovým signálům např. troubení auta nebo oznámení poplachu, používat běžné komunikační prostředky, kterými se rozumí schopnost telefonování s facilitujícím prostředkem,
- stravování - při schopnosti zvládat stravování se zkoumají smyslové a duševní schopnosti, schopnost příjmu potravy a motorika rukou. Posuzovaná se zjištěnou úrovní smyslových, duševních schopností a při absenci ztráty funkce obou HKK nebo jejich podstatných částí byla schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat alespoň za použití lžice, naservírovat na talíř, najíst se alespoň lžící, napít se, speciální dietní režim neměla nařízený,
- oblékání a obouvání - při schopnosti zvládat oblékání, obouvání se zkoumají duševní a smyslové a schopnost a fyzické schopnosti . schopnost vstávání, usedání ohnutí horních a dolních končetin a přiměřená funkce rukou. Jednotlivé aktivity se zkoumají s využitím facilitujících prostředků. Zjištěná úroveň smyslových, duševních i fyzických schopností posuzované umožňovala samostatně zvládat výběr oblečení a obutí přiměř. okolnostem, oblékat a svlékat se, obouvat a zouvat se ev. s facilitátory, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem,
- tělesná hygiena se zjištěným funkčním stavem smyslových, duševních schopností a při absenci těžké poruchy funkce obou horních končetin nebo jejich podstatných částí byla schopna použít hygienické zařízení, mýt a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu postupným umýváním jednotlivých částí těla, kdy posudkově rozhodné není místo provedení celkové hygieny, vybavení ani technický způsob provedení (ve stoje, vsedě, ve sprše nebo ve vaně). Tyto schopnosti se hodnotí s využitím facilitátorů jako opěrných pomůcek, madel. sedáku ve vaně, protiskluzové podložky apod., výkon fyziologické potřeby posuzovaná netrpí objektivně prokázanou inkontinencí ani retencí moče nebo stolice, vyprazdňuje se obvyklým způsobem. Nebyl u ní zjištěn obj. medicínský důvod, pro který by nebyla schopna při výkonu fyziol. potřeby zaujmou běžnou polohu (tj. posadit se na záchod příp. zvýšený nástavcem - když ohne kolena i kyčle a netrpí funkční ztrátou DKK), ev. s využitím madel. Netrpí ztuhnutím celé páteře ani těžkou poruchou funkce obou HKK, které by jí bránily v provedení očisty. Při zjištěné funkci zraku a úrovni duševních schopností byla schopna rozpoznat potřebu a zkontrolovat správné provedení ZŽP,
- osobní aktivity - posuzovaná byla schopna vstupovat do vztahů s jinými osobami, stanovit a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí podle zájmu, místních možností. Byla schopna jednat s úřady, vyřizovat své záležitosti,

- péče o domácnost - byla schopna hospodařit s penězi, manipulovat s předměty denní potřeby, ovládat domácí spotřebiče, provést běžný úklid, uvařit si jednoduché teplé jídlo a obstarat běžný nákup.

Recentní patologie nepřibyla, zdravotní stav byl dlouhodobě stacionární. Poskytování každodenní pomoci (dohledu) při zvládání ZŽP bylo nad rámec zdravotního postižení, tato potřeba nevyplývala ze zjištěné tíže funkční poruchy.

Posuzovaná byla schopna zvládat všechny základní životní potřeby a nevyžadovala každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

Odůvodněním nepřiznaných ZŽP se Posudková komise posudkově medicínsky vypořádala s námitkami a současně odstranila případné rozpory vyplývající ze sociálního šetření i prvoinstančního posouzení.

Posudkový závěr zněl, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nešlo o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Zdravotní stav nebyl dlouhodobě nepříznivý ve smyslu § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb. Tento stav trval i k datu 31. 7. 2013.

Na základě zjištěného pak bylo vydáno napadené rozhodnutí žalovaného.

Právní názor Krajského soudu v Brně.

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen („s.ř.s.“), osobou oprávněnou (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (ust. § 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Předmětná věc byla rozhodnuta bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek dle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žaloba není důvodná.

Podmínky nároku na příspěvek na péči (dále jen „příspěvek“) stanoví část druhá, Hlava I, ust. § 7 zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách ve spojení se zákonem č. 366/2011 Sb. (účinnost ode dne 1. 1. 2012).

Příspěvek na péči se podle ust. § 7 zákona o sociálních službách poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby za účelem zajištění potřebné pomoci, a to podle zjištěného stupně závislosti, jak tyto stupně vymezuje § 8 téhož zákona. Při posuzování stupně závislosti vždy příslušné osoby se podle § 25 odst. 3 daného zákona vychází ze zdravotního stavu osoby žadatele doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, dále z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby žadatele, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledků vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. To znamená, že v rámci posuzování stupně závislosti je předmětem posouzení i naplnění dalších zákonných podmínek a odrazem

celkového posouzení je potom i výše přiznaného příspěvku. Ze stejných kritérií při posuzování vychází i PK MPSV ČR. Na takový posudek jako svou podstatou rozhodující důkaz pro rozhodnutí ve věci je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti.

Při hodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i procesu, který mu předcházel, dospěl soud k závěru, že žalovaný rozhodoval na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu. Závěry, které žalovaný učinil na základě použitých podkladů, jsou zcela dostatečně odůvodněné, takže zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci nevyvolává pochybnosti o objektivním posouzení věci.

Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Brně při posuzování stupně závislosti vycházela ve smyslu ust. § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách ze zdravotního stavu posuzované doložené odbornými nálezy a výsledkem sociálního šetření. Na posudek PK MPSV ČR jako svou podstatu rozhodující důkaz je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. To v posuzované věci platí především pro řízení před žalovaným správním orgánem jako orgánem odvolacím, pro jehož řízení a rozhodnutí byl posudek vyžádán. Obdobně je pak třeba posuzovat požadavky na tento posudek kladené v případném soudním přezkumném řízení. Jak vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 3. 2. 2010, č. j. 3 Ads 77/2009-60, www.nssoud.cz) „na posudek závislosti osoby na péči je třeba nahlížet jako na kterýkoliv jiný důkazní prostředek, neboť se jedná sice o tzv. povinný důkaz, nicméně nikoliv o závazné stanovisko či závazný podklad rozhodnutí. Posudek podléhá hodnocení správního orgánu, jeho správnost není nikterak presumována. Ačkoliv odborné lékařské závěry posudku nepodléhají hodnocení správních orgánů, neboť k tomu nemají správní orgány odborné lékařské znalosti, nezbavuje je to povinnosti hodnotit provedené důkazy ve správním řízení, a tudíž i správnost posudku z hlediska jejich úplnosti a přesvědčivosti (např. rozsudek NSS ze dne 18. 3. 2010, č. j. 6 Ads 143/2009-60, dále rozsudek ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104, www.nssoud.cz)“. Jinak řečeno správní orgán nemůže bez dalšího převzít závěr posudkové komise jako pravdivý, aniž by se úplností a přesvědčivostí jejího posouzení nezabýval. Základním předpokladem pro to, aby správní orgán mohl vyhodnotit přesvědčivost a úplnost předloženého posudku, je přezkoumatelnost posudku vzhledem k jeho zákonem stanoveným podkladům vymezeným v ust. § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách. Správní orgán musí tedy vycházet z posudku, který obsahuje nejen výrok, ale který musí být řádně a přesvědčivě odůvodněn s odkazem na doložený nálezkový ošetřujícího lékaře, výsledky sociálního šetření a výsledky funkčních vyšetření (např. rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 50/2009-63, www.nssoud.cz). K závěrům o úplnosti a přesvědčivosti posudku správní orgán tedy může dospět jen tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především pak s těmi, které namítá účastník řízení uplatňující nárok na příspěvek na péči.

Soud konstatuje, že žalovaný se v průběhu odvolacího řízení správně v souladu s ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění obrátil na Posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně za účelem posouzení stupně závislosti oprávněné osoby. Posudková komise postupovala v souladu s citovaným ust. § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách, když při vypracování posudku vycházela ze sociálního šetření ze dne 2. 7. 2013 i ze zdravotního stavu žalobkyně doloženého citovanými lékařskými nálezy v posudku PK MPSV v Brně ze dne 27. 1. 2014.

Pokud žalobkyně namítla, že žalovaný nedostatečně zjistil její zdravotní stav, že rozhodnutí žalovaného je vnitřně rozporné a nekoresponduje s jejím současným zdravotním stavem a předloženou odbornou lékařskou dokumentací, že posudková komise nepostupovala správně při zhodnocení jejích schopností zvládat úkony základních životních potřeb, soud nemůže těmto námitkám přisvědčit. Z rozhodnutí žalovaného je nepochybné, že žalovaný v rozhodnutí stejně jako PK MPSV ve svém posudku zabýval všemi odvolacími námitkami, které vyhodnotila z hlediska ust. § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách. Co se týče vlastního hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby, soud má za to, že z posudkového závěru posudkové komise i z rozhodnutí žalovaného je zcela zřejmé, z jakých důvodů nebyla závislost žalobkyně u sporných základních životních potřeb uznána, a z jakého důvodu se posudková komise odchýlila od posudkového zjištění učiněné lékařem OSSZ Prostějov, týkající se především vyhodnocení zdravotního stavu jako dlouhodobě nepříznivého z důvodu, kterého posuzovaná měla potřebovat pomoc při základních životních potřebách, tj. osobní aktivity a péče o domácnost.

Základním principem hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby je hodnocení funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby podle aktivit vyjmenovaných v příloze č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. v pl.zn. To znamená, že základním předpokladem je určení dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle ust. § 3 odst. c) zákona o sociálních službách je dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok, a který omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb.

V daném případě nebyla tato zákonná podmínka splněna. PK MPSV přesvědčivým způsobem odůvodnila, proč zdravotní stav posuzované nebyl tímto způsobem kvalifikován. Zjištěný zdravotní stav byl dlouhodobě stacionární, nebyly konstatovány objektivní medicínské důvody pro nezvládání základních životních potřeb v hodnoceném rozsahu. Posudková komise proto vyhodnotila potřebnost pomoci při základních životních potřebách odlišně od lékaře OSSZ Prostějov, který nevycházel ze správné aplikace posudkových kritérií.

Ve světle výše uvedených zásad soud uzavírá, že posudek PK MPSV v Brně ze dne 27. 1. 2014 naplňuje požadavky úplnosti, přesvědčivosti a celistvosti, byl proto vzat jako stěžejní důkazní prostředek (srov. např. NSS ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009-53, www.nssoud.cz). Stejně jako žalovaný soud v souladu s provedenými důkazy konstatuje, že žalobkyně není osobou starší 18 let věku, která se podle ust. § 8 odst. 2 zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby.

Optikou tohoto náhledu je proto zřejmé, že postup žalované nevybočil z rámce zákonem stanovených právních hledisek, soud na základě posouzení žalobních námitek vyslovil proto právní závěr, že žaloba není důvodná, ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s.ř.s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, nárok na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně právo na náhradu nákladů řízení nemá a žalovanému

v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřednické činnosti nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 16. září 2015

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová